

Čís. 16818.

Zájmové (odborové) společenstvo, jež sdružuje podnikatele (stavitele), kteří by neoprávněným užíváním zapsaného znění firmy mohli býti ve svých právech dotčeni, a které navrhlo, aby bylo zakročeno podle čl. 26 obch. zák., jest účastníkem řízení (§ 6 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.) a v té vlastnosti i oprávněno k rekursu (§ 37 uved. zák.) do usnesení rejstříkového soudu, jímž nebylo jeho návrhu vyhověno.

Byl-li věcný dodatek firemní »architekt a stavitel« pravdivý jen u osoby vystouplého společníka, jehož jméno bylo obsaženo ve staré firmě, a bylo-li pak jeho jméno vypuštěno ze znění firmy, není onen dodatek již dovolen, jestliže zbylí společníci nemají oprávnění odpovídající firemnímu dodatku.

(Rozh. ze dne 23. března 1938, R II 15/38.)

Veřejná společnost, která původně zněla »Bauunternehmung K., K... & Co., Architekt und Baumeister v K.«, oznámila dne 19. ledna 1933 vystoupení společníka Valtra K., jenž zároveň v oznámení tom svolil k tomu, aby byla firma společnosti dále vedena v původním znění a aby zejména jeho jméno zůstalo ve firmě. Podáním ze dne 15. dubna 1936 navrhla uvedená společnost opravu znění firmy tak, že budoucně má zníti jen »Bauunternehmung K... & Co., Architekt und Baumeister v K.«, což bylo protokolováno podle usnesení rejstříkového soudu ze dne 16. května 1936. Podáním ze dne 25. srpna 1937 navrhlo odborové společenstvo stavitelů v O., aby bylo zahájeno šetření k opravě protokolace dotčené firmy proto, že znění firmy neodpovídá pravdivosti, poněvadž shora uvedená společnost nemá ani stavitelské koncese, ani koncese zednického mistra a jen společník Robert P. je majitelem koncese zednického mistra. Rejstříkový soud nevyhověl návrhu a odvolal se na rozhodnutí vrchního soudu v B. ze dne 29. března 1935, R II 63/35, jímž bylo rozhodnuto, že znění firmy neodporuje zákonným předpisům, přesto, že společník vystoupil ze společnosti, že ona společnost může jeho jméno ponechat nadále ve firmě, poněvadž vystouplý společník výslovně s tím souhlasil, a dále že se rejstříkový soud nemusí starati o to, zda tu jsou nějaké závady s hlediska živnostenského řádu. Rekursní soud k rekursu zájmového společenstva zrušil napadené usnesení a vrátil věc rejstříkovému soudu, aby o ní po právní moci dále jednal a znova rozhodl. Důvody: Prvý soud přehlíží, že se poměry po vydání rozhodnutí, jehož se dovolává, podstatně změnily. Kdežto po vystoupení Valtera K., jenž byl stavitelem, zněla firma společenstva nadále za jeho souhlasu »Bauunternehmung K., K... & Co., Architekt und Baumeister«, navrhla veřejná společnost sama změnu firmy tak, aby bylo napříště vynecháno z firmy jméno stavitele K. Tím nastala taková změna znění firmy, která již neodpovídá ani zásadě pravdivosti, ani skutečnému stavu věci. Pokud Valter K. dal svolení

k tomu, aby jeho jméno zůstalo nadále ve znění firmy, bylo dovoleno, aby vedle jména K-a zůstal ve firmě též dodatek »Baumeister«, kterýžto dodatek byl oprávněn osobou Valtra K. jako majitele stavitelské koncese. Jakmile však jest ze znění firmy vynecháno jméno společníka K-a, jenž jediný měl průkaz způsobilosti pro stavitelskou živnost, není již na místě, aby byla ve firmě nadále doložka »Baumeister«, když se jméno společníka, který jediné byl stavitelem, vynechává ze znění firmy. Stala-li se původně pravdivá firma změnou poměrů dodatečně nepravdivá, musí nastati změna ve znění firmy vynecháním dodatku onoho dodatku, který jest způsobilý vyvolati klamání obecnstva. Kdyby tudíž bylo správné, že ani veřejná společnost, o niž jde, ani její společníci nemají stavitelské koncese, což dosud zjištěno nebylo, musí s vynecháním jména K-a současně býti vynechán i dodatek »Baumeister«, poněvadž by jinak znění firmy neodpovídalo zásadě pravdivosti. Řečený dodatek by byl způsobilý uvésti obecnstvo v omyl, poněvadž podle čl. 16, odst. 2, obch. zák. jsou dovoleny jen takové dodatky k firmě, které jsou určeny k bližšímu označení osoby neb závodu. Tomu by tak v souzeném případě nebylo, kdyby bylo ze znění firmy vynecháno jméno společníka, jež jediné odůvodňovalo dodatek »stavitel«, a to by nyní bylo způsobilé vzbuzovati v širší veřejnosti klamné domnění jak o osobě, tak o závodu. Bude proto na prvním soudě, aby doplnil šetření v tom směru, zda je pravdivé stěžovatelovo tvrzení, že ani veřejná společnost, ani nikdo z jejích společníků nemá stavitelské koncese, a bude-li tomu tak, aby dále pokračoval podle čl. 26 obch. zák.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu dotčené veřejné společnosti.

D ů v o d y:

Nesprávný je stěžovatelčin názor, že s hlediska čl. 26 obch. zák. nelze proti ní zakročiti, když byla pravoplatně zapsána do obchodního rejstříku ve znění »Bauunternehmung K. & Co., Architekt und Baumeister«, poněvadž zápisy, které se přičií zákonu, musí rejstříkový soud vždy, jakmile vyjde taková závada najevo, podrobiti zkoumání a vyšetření a zjednati příslušnou nápravu. Ze zápisu, který neodpovídá zákonu, nelze nabýti nějakého práva.

Podnět k zákroku dle čl. 26 obch. zák. může vyjíti od kohokoliv, a má-li zakračující právní zájem, nelze mu odepřít právo rekursu proti usnesení soudu, jenž návrhu jeho nevyhověl (rozh. č. 5827, 7165, 1053, 11956 Sb. n. s.).

V souzeném případě nelze pochybovati o tom, že zakročivší zájmové společenstvo stavitelů bylo oprávněno k podání rekursu, když rejstříkový soud usnesením z 1. října 1937 nezakročil proti firmě dle jeho návrhu ze dne 25. srpna 1937, ve smyslu § 37 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n., neboť tu společenstvo vystupuje jako osobnost sdružující podnikatele

téhož oboru, kteří neoprávněným užíváním zapsaného znění firmy by mohli být ve svých právech dotčeni. Tento právní zájem plyne z vývodů rekursu a je proto přiznati společenstvu právo účastníka ve smyslu § 6 uved. zák.

Nejsou proto odůvodněny vývody dovolacího rekursu po formální stránce, nejsou však ani odůvodněny po stránce věcné, a jest v té příčině schváliti právní názor rekursního soudu. Firma v nynějším znění není již firmou převzatou, poněvadž byla pozměněna vypuštěním z jejího původního znění slova »K...«, běží tedy o firmu zcela jiného znění, v níž nebylo znění staré firmy ve svém celku vyjádřeno.

Byl-li věcný dodatek staré firmy ve slovech »Architekt und Baumeister« pravdivý právě jen hledíc na osobu společníka K-a, jehož jméno bylo ve znění uvedeno, změnil se stav, jakmile ono jméno bylo z jejího znění vypuštěno.

Bude-li zjištěno, že zbylí dva společníci nebo některý z nich nemají oprávnění podobné, jako měl K. nelze dopustiti, aby tento dodatek ve znění firmy zůstal, poněvadž by to neodpovídalo zásadě pravdivosti, která platí i v příčině dodatků firmy, jež jsou rovnocennou součástí firemního znění.

Poněvadž toto zjištění schází, právem rekursní soud usnesení prvního soudu zrušil.

Čís. 16819.

Vykonatelný výkaz nedoplatků o pojistném, vydaný úřadovnou Všeobecného pensijního ústavu, jest exekučním titulem podle § 1 č. 13, nikoliv podle § 1 č. 19 ex. ř.

Námítky proti takovému nároku jest podle § 35, odst. 2, ex. ř. podati u úřadu, jenž exekuční titul vydal, po případě u zemského úřadu (§ 133, odst. 1, zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 24. března 1938, R I 1591/37.)

Srov. rozh. č. 9807, 11023, 13404 Sb. n. s.

Žalobce — majitel tiskárny —, proti němuž byla podle výkazu nedoplatků úřadovny B. Všeobecného pensijního ústavu v P. povolena okresním soudem v K. exekuce k vymožení pojistného 79 Kč 80 h s přísl., se na žalovaném Všeobecném pensijním ústavu v P. domáhá žalobou podle § 35 ex. ř., aby byla uvedená exekuce prohlášena za nepřipustnou, tvrdě, že po vzniku exekučního titulu vymáhanou pohledávku zaplatil zčásti hotově, zčásti dodáním tiskopisů (započtením vzájemné pohledávky). Proti žalobě namítl žalovaný ústav nepřipustnost pořadu práva, ježto o dotčených námitkách žalobcových jsou příslušné rozhodovati správní úřady. Soud první stolice vyhověv námitce ne-